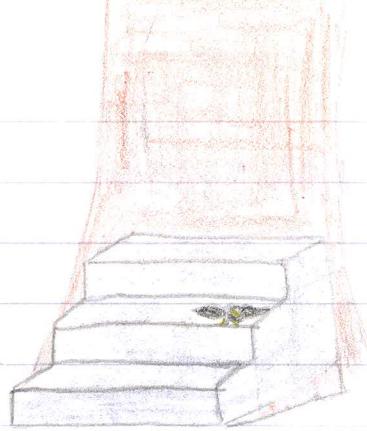

Pověsti mého kraje

Jak vznikla Ostrá hora

Nela Bartoňíčková

Když dávno v lesích na Brně, kde se dnes nachází obec Soběšice, stál jeden mohutný a vonkostý dub. U jeho kmeni vedly tak sváni Plací schody. Říkalo se jim tak proto, že na nich často sedávali lesní pláci.

Panovala zde pověst, že ten, kdo na své život neudělá rádce hrách a vám pomáhá, když vstoupí na schody a přijde přímo proti kmeni vysokého dubu, projde jím a rývá se mu vratí. Z tohoto divodu toto místo lidé urazovali a bylo pro ně svaté.

Té době se většina lidí snažila být hodná a vstřícná, avšak u každého se našel nějaký drobný hrach. Kromě jedné hodné starénky, která se ráduho hrachu nikdy nedopustila a vám vždycky pomáhala. Všichni ji přembouvali, ať také rukou projde starým dubem, jestliže ji rývá vratí. Starénka však pořád říkala, že sice věří na svaté, ale pravá podstata života je přece v tom urávat si života, pomáhat ostatním, mít rád nejen své blízke a další. Nakonec ji lidé a vesnice přemluvili. Starénka tedy vstoupila na schody a řla přímo proti kmeni obrovského dubu a věřte nebo ne, jako jediná kmenem prošla. Když jak prošla, jakoby se ocílila v nebi. Zjivila se jí vratí a jeden ze nich na ni promluvil: „Milá paní jako jediná jste prošla můj mohutným dubem.“

„Chci Vás jenž jen poprosit o jednu malíčkost,“ říká vratí. „Dávám Vám do peče toto obří dětálko, musíte se o něj starat jako o své.“ „Nebojte se, bude vám ve vám pomáhat.“ Takhdyž se starénka dostala obří dětálka a jakmile na ni svatí přeskočili mluvil, ocílil se a spálený na plácích schodech.

Jak obře vyprstal, cím dál víc lidem pomáhal. Hodně lidí ho mělo rádo, ale bohužel se našli i hrači, kteří obřa přímo nenáviděli a chtili se ho zbarvit.

Jednoho dne poslala starénka obřa s pokladem stříbrných penízků do města něco maleho nakoapil a certou maličkou nějaké lesní plody. Naneštěstí se si lidé, co obřa nesnášeli, dorvědili o tom, kam obře jede. Obře tedy řekl lesem a až našel kerule s jahodami, sknul se a li vši lidé ho okamžitě omráčili a pak ho co nejnýchleji rozrypalí klinou a kamením. A tatk vznikla Ostrá hora. Ti co mili obřa rádi byli moc smutní, že vše se nemohl. Na památku mu postavili na Ostré horce

krátké. Na tomto místě pořídili bratři poutníci postavili malou kapli, která se dnes v dnešní době nesloží. Při odhalování ráckladu stvořené jesuitké kaple byl objeven pohár se stříbrnými penězi, se kterými řekl otec na Ach. Od té doby spousta lidí věří, že kopec Ostrá horka ukryvá ve svých hlinách ještě větší a vícenásobně poklad, protože dobré srdce a mysl mají větší hodnotu než všechny poklady na světě.